

ΕΤΟΣ Α!

ΑΡΙΘ. 12

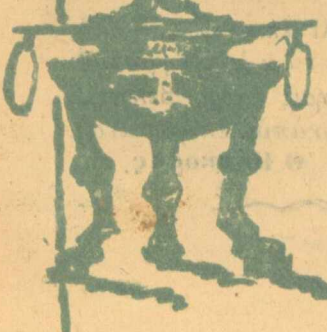
ΑΘΗΝΑΙ-Πέμπτη 15 Ιανουαρίου 1904

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

Η ΔΙΟΚΗΤΗΣ
 ΚΑΙ
 ΔΙΣΘΥΝΤΗΣ:
 ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Ὁ μόνος καρπὸς ποδὲ τῆς ἀρέσει πολὺ τὰ τρώ η...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ εβδομάδα σπουδαίως απποχό-
λησε τον θηλυκόν κόσμον η έκτρωσις και
ο θάνατος της άτυχους κυβερνήτριας, της
όποιας το οίκτρον τέλος ήτρώμαζε πολλάς δεσ-
ποινίδας, διότι τώρα ήρχισε να έννοούν πού
καταλήγει το φ λ ε ρ τ.

Η έκτρωσις αυτή ήγένετο ως λέγουν δια
τριβινθόδους βρίζης και δια παρακεντήσεως δια
βελόνης. Επειδή όμως απέτυχεν η χηρσις της
βελόνης, σκέψις γίνεται όπως εις το Μαιευτήριον
διδάσκονται εις το έξης αί μαΐαι και το
κέντημα.

Αί δε διπλωματούχοι ήδη μαΐαι, απε-
φάσισαν να μη δέχονται πλέον εις επίσκεψιν
τάς έχούσας ανάγκην αυτών, εάν δεν ήφερουν
τουλάχιστον πιστοποιητικόν ότι εργάζονται εις
μοδίστρας, ώστε έν περιπτώσει άποτυχίας, το
ατύχημα ν' αποδίδεται εις την βελόνην της
μηχανής.

Ευτιχώς όμως δια το μέλλον, το ζή-
τημα λύεται έξ Αμερικής, διότι τα καταστήματα
Σίγγερ είδοποιήθηνα έγκαίρως περί του άτυ-
χήματος, έπιλεγράφησαν ότι άνεκάλυψαν νέαν
ραπτομηχανήν δια την διευκόλυνσιν των έ ρ γ α -
ζ ο μ έ ν ω ν κυριών και δεσποινίδων.

Η σειρά της μηχανής αυτής θα έχη καθά
πληροφορούμεθα ως έξης:

Πρώτον: Θα λύη παντός είδους κόμβους.

Δεύτερον: Θα είνε είδική εις τα τ ρ υ -
π ώ μα τ α και εις την τελειοποίησιν των μ α ν κ ί ω ν , τα όποια πρός τούτοις και θα κ ό β η...

Τρίτον. Τα μανήκια αυτά, δεν θα τα κα-
τασκευάζη όπως μέχρι τουδε, αλλά με έν νέον
είδος γαζώματος, γνωστόν εις την τέχνην των
μοδιστρών, το όποιον ονομάζεται ά π α ν ω κ α -
λ ί κ ε υ μ α και π λ α κ ο ρ α φ ή...

Τέταρτον δε, το όποιον άλλως είνε και το
σπουδαιοτάτον, θα πατā ήταν θέλη η ένδιαφερο-
μένη τον πόδα καταλήλωσ, η δε μηχανή θα
κάμνη άμέσως π α ρ α κ έ ν τ η σ ι ν...

Τοιουτοτρόπως λοιπόν η τελειοποίησις του
αίωνος έφθασεν εις το σημείον ώστε να μη έ-
χωμεν μονον μηχανάς του κεντήματος, αλλά
και του π α ρ α κ ε ν τ ή μ α τ ο ς.

Αμα τη διαδόσει της είδησεως ταύτης το
γραφείον μας κατεκλύθη από πληθύν επιστο-
λών (ηπουσών πληροφορίας. Χάριν λοιπόν των
ένδίαφερον ο μ έ ν ω ν δεσποινίδων, ανελά-
βομεν ήμεις την άντιπροσωπειαν, συμβάλθην
τεσπρός τούτο και με το Άεριοφως, διότι χά-

ριν της ταχύτητος η εργαζομένη δεν θα δουλεύη
πλέον με το πόδι αλλά με το σύστημα του. . .
Γ κ ά ζ. Επομένως δεν θα λέγεται πλέον γ α -
ζ ο μ η χ α ν ή, αλλά γ κ α ζ ο μ η χ α ν ή.

Η μηχανή αυτή θα έχη και το έξης νομι-
κόν ευεργέτημα. Εάν καταγγελθῆ ποτέ κατά
λάθος κανέν παρακεντήμα και γίνη δίκη, ο
δικηγόρος θα ύποστηρίξη εις το δικαστήριον,
ότι η κατηγορούμένη συκοφαντείται, διότι η λε-
γομένη εκ τ ρ ω σ ι ς δεν είνε τίποτε άλλο, ειμή
μία αυτόχηρημα... μ η χ α ν ο ρ ρ α φ ή α.

Και μία εύκολία δια την προμήθειαν, την
όποιαν παρέχει το «Φλέρτ» εις τάς άγαπητάς
του αναγωστρίας. Όσαι έν δύνανται να κατα-
βάλωσιν δλόκληρον το τίμημα της μηχανής, το
κατάστημα παρέχει αυτήν εις τάς β ο υ λ ω μ έ -
ν α ς με έ γ κ ύ η σ ι ν.

(Παρακαλούμεν να μη σκανδαλίσουν αι ά-
νορθογραφίαι διότι είνε. . . άμερικανικά.)

Κατά συνέπειαν λοιπόν αι συνεννοήσεις
μεταξύ των έν δ ι α φ ε ρ ο μ έ ν ω ν δεσποινίδων
θα λάβουν έντελώς λιτόν χαρακτήρα, ως έξης :
«Μαρή μου ! Στείλέ μου σέ παρακαλώ την
«γκάζομηχανήν σου, διότι ο Γιάγκος μου έ-
«τράδηξε το μανήκι χθές στ' άστεία, και
«μου το έξήλωσε».

Η Νίνα σου.

Και μεταξύ έραστών :

— Άχ, πουλί μου ! Πόσον σ'άγαπώ !

— Άμμή έγώ, χρυσό μου !

Και ο έραστής θέτει εις ένέργειαν και τάς
χειρας.

— Ά ! για να σου είπώ, Νίκο, μη το πα-
ρ α ξ υ λ ώ ν η ς σέ παρακαλώ, γιατί καυμένε,
η μαμμά λείει πως είμαι μικρή και δεν μου πήρε
άκομη μηχανή !

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΑ. Το Ντραβέρι — Άχ—
Βάχ . . . (Τραγικά Δράματα . . . αναπόφρευ-
κτα.)

ΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ. Με τον πήχυ τα μαλλιαρά
ύφάσματα ως εκ του χειμώνος. (Έργον Άνόητον).
Είμαι κοιλιαράς ; (Τραγικός μονόλογος άπαρ-
γεληθσόμενος ύπὸ τοῦ συνεργάτου μας κ. Άρ-
χιδάμου).

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. Τα σκυλλιά και
τα Δορνιόν. (Έργον πολὺ σκεπασμένον. Ύπο-
σημειώσις. Η ούρα των σκυλλιών είνε μα-
κρὰ και μαλλιάρη).

ΓΡΑΦΕΙΑ ΦΛΕΡΤ. Αί επισκέψεις. — Σεις
είσθε ο κ. Πετεινός ; (Π ρ ο κ τ ι κ ά πράγματα).

ΣΥΝΟΙΚΙΑΙ : Συζήτησις περί βελόνης.
(Τραγικόν έργον παιζόμενον από... έκτρώμας).

Ο Κόκκορας

ΣΕ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ

Ότε το πρώτον έκυφα
μετά παλμών και πόνων
έμπρός σας και εισέδυσσα
σφριγών εις τ' άδυτά σας

Ω, ένθυμούμαι ήδονήν
πόσην ήσθάνθην μόνον,
και τὰ κατά συζύγου σας
φρικτά παράπονά σας.

Κι' είχατε πλήρες δίκαιον
άκομη να του ψάλλετε
άφ' ου έφέρθη άπρεπώς
εσόν πρώτον έραστήν σας,
και άνηθίκου όνομα
εσόν κόσμον να του βγάλετε
άφου αυτός εις το κοινόν
έσυρε την τιμήν σας.

Μα να πού μετενόησε
και σας περιποιείται,
κατά το δή λεγόμενον
μη στάξη και μη βρέξη
πλήν ες το έξης προσέχετε
να τον εύχαριστήτε
μη σας συλλάβη μ' άλλου
και σας της ξαναπαίξη . . .

ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΝΗΤΕΜΜΕΝΗ

Γράφεις πως σέ πλακώνουνε
Με δύναμι μεγάλη
Τὰ πάθη της καρδιάς
Στὸ έρμημο περιγάλι

Έλα λοιπόν, μικρούλα μου
Στην ιδική μου άγκάλη,
Κι' είν κριμα να πλακώνωνται
Τὰ πάθη της καρδιάς σου
Σε ξένο περιγάλι !!!

Γ. Υάκινθος.

ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

Κυρία ! Σαν σοῦ χέκει
η δούλα σου νερό,
δλο παίξεις και κοινγέσαι
και της χάνεις τον καιρό.
Μα το πλύσιμο δεν γίνεται
και μαλλώνεις με το ταιρι σου
και αναγκάζσαι κερά μου
να το κάνης με το χέρι σου
Ραφαήλ ο Β'.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΛΗΜΜΥΡΑ

Πρόσωπα :

ΚΥΡΑ ΚΛΕΙΩ

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ (πρόσωπον άρωνον).

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ

Ο ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

(Η Σκηνή εις ένα οίκισκον του Ψυρρή κατά
την προχθεσινήν πλημμύραν).

Πράξις . . . Προηγηθετα.

Σκηνή μοναδική

(Συνέπεια και άποτέλεσμα της πράξεως).

(Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ κάθηται ένώπιον μικρὰς τραπέζης,
και ο Ένωμοτάρχης Γραμματεὺς άπέναντί του και γράφει.—
Ένώπιον του ίσταται η Κυρά Κλειώ. Η κόρη της είνε έξη-
πλωμένη εις μιαν γωνίαν και κουκουλωμένη).

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ. Λοιπόν να μάς καταθέσης πως ήγινε και
έπλακώθη το κορίτσι, και περιήλθε εις αυτά τα χάλια. Πάρε
ένωμοτάρχα την κατάθεσιν της Κυράς, γιατί η Κόρη δεν έχει
συνέλθῃ άκομη από την συγκίνησιν.

Η ΚΥΡΑ ΚΛΕΙΩ. Κατά πού λες το λοιπόν κύρ Άστυνόμη
μου, το κορίτσι μου έβλεπε την ύγρασία που ήτανε τόσες
μέρες, μα δεν φανταζότανε ποτες πως μπορούσε να πάθῃ
τέτοιο πράμμα, με τόση ύγρασία.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ (τῷ Γραμματεϊ). Έκατάλαβες δηλαδή...
Πρόσεξε μη παραλείψης την ύγρασία, γιατί αυτό είνε σπου-
δαίον.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Μάλιστα κ. Άστυνόμη, είχε και ύ-
γρασία, τῷ γράφω.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ. Λοιπόν κυρά τι συνέθῃ κατόπιν ;

Η Κ. ΚΛΕΙΩ. Το λοιπόν, κύρ Άστυνόμη μου, πού λες,
μου λείει το κορίτσι : «Μητέρα πλημμύρισε όλη η αὐλή και
τά νερά μπήκανε στο πλυσταριό... Να κατεβῶ μιὰ στιγμη να
βάλω τα ζύλα ψηλά;... Γιατί αδριο έχουμε μπουγάδα και δεν
θ' άνάβουνε... Πήγαινε, της λέω, και πρόσεξε μη μου γλωστή-
σης... Το γλωστρημα λογαρίαζα η άμοιρη, και δεν έδαξε ο
νοῦς μου ένα τέτοιο πλάκωμα! . . . Το λοιπόν πού λες, κα-
τεβαίνει το κορίτσι κάτω και μπαίνει μεσ' το πλυσταριό . . .
Που να βάλῃ ο νοῦς μου τέτοιο κακό... Το κορίτσι μου επί-
γαινε να πλακωθῇ, κ' έγώ η άμοιρη ὕ γ ρ ὶ ν ήγόραξα.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ. Ά, βέβαια. . . για την π λ ὺ σ η.

Η Κ. ΚΛΕΙΩ. Όντας, πού λες, άκόμα έναν κρότο, πού
χάλασε ο κόσμος, και βάζει μιὰ φωνή το κορίτσι : «Άχ ! άχ !
Τρέχω έξω . . . κατεβαίνω . . . τι να ιδῶ . . . καταπλακωμένο
το άμοιρο.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ. Και δεν μου λες... Η σκεπή είχε πέση ;
Η ΜΗΤΗΡ (χλαίουσα και μοιρολογούσα). Όχι, όχι,
κύρ Άστυνόμη μου ! . . . μ-άντερα έπιασε και μου την
πλάκωσε !

[Κατόπιν της διαθεβαιώσεως ταύτης ο Άστυνόμος θεωρεῖ
την άνάκρισιν περατουμένην και άπέρχεται λέγων προς
την Κυρά Κλειώ] :

— Έ, να κάνης ύπομονή κυρά... Τι να γίνῃ ! Η δεσπο-
νίς από κει δεν είναι οὔτε η πρώτη, οὔτε η τελευταία. Όταν
άρχίζουν βλέψεις πολλὰς ὕγρασιες, αυτό είνε το άποτέλεσμα...
Πιέψτου πολλὰς μ-άντερες ! . . .

Ο ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΣ ΜΑΣ

— Δοκίμω αὐτὴν τὴν εἰκόνα μὲ ἰταλιότικα φράγματα τὴν κέραι κανεῖς. Ἦν ἄρα τὸ μοντέλο τῆς μόνον μὲ δέκα. . .

— Βουζέι Φρανσέ, Φρανσέ; . .
 — Νό, νό. Ἀγγκλαίς, ἀγγκλαίς . . .
 — Ἄς ἦνε . . . Στὴν ὄρα τῆς πλερωμῆς θά ἴδοῦμε ἀνγκλαίς . . .

— Καθὼς βλέπω, ἔχετε πράγματι μουσεικὸν τέλειαντον μόν σέρ . . .
 — Ναι . . . Μολὸ μου-σικῶν . . .

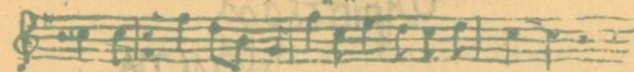

— Ἄχ! αὐτὸ τὸ Φλέρι! . . . Ὅταν τὸ διαβάω, ἔτσι μοῦρχεται ἀπὸ τὴν λύσσα μου ν' ἀρχίσω νὰ τὸ χτυπῶ . . . τὸ κεφάλι τους . . .

ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ ΣΠΗΤΙΑ

Πὼς βγάζουν τὸν . . . κόρακα καὶ πὼς μπάζουν τὸν κ. Περιδρομο . . .

ΣΤΗΝ ΝΕΑΠΟΛΙ

— Θέλετε κύριε τὸ ἐπᾶνω ἢ τὸ μεσαῖον;
 — Νὰ σὰς πῶ. Προτιμῶ νὰ πῶ τὸ μεσαῖον.
 — Εὐχαρίστω; . . . Τὴν νύκτα μπορείτε νὰ μπαίνετε καὶ ἐκ τῆς ὀπισθίας θύρας μάλιστα . . .

Το Διηγηματάκι Μας

Η ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ

Πυροσβέστης εκείνος, καμαριέρα εκείνη.
 Ἄλλὰ πυροσβέστης ἀπὸ ἐκείνας τὰς ἐξαιρετικὰς
 ἱκανότητας, αἱ ὁποῖαι ἐνῶ σβίνουν μὲ μεγίστην ταχύ-
 τητά τὴν φωτιά ἀπὸ ἕνα τζάκι τῆς κουζίνας, διὰν
 ἀνάπτῃ ἢ καπνιά, ἀνάπτουν ἄλλην φωτιάν εἰς τὴν
 κρεββατοκάμαμαρ, ὅπου στρώνει τὰ κρεββάτια τῆς
 κυρίας καὶ τοῦ ἀφέντη ἢ καμαριέρα.
 Αὐτὸ εἶχε συμβῆ ἀκριβῶς, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ τρομε-
 ρὰ ἱστορία τῆς γνωριμίας τοῦ Μανώλη καὶ τῆς
 Νότας.
 Ἡ δυστυχισμένη ποῦ νὰ ξέσῃ διὰ μιὰ φωτιά
 ποῦ πιάνει εἰς τὸ τζάκι τῆς κυρίας, θὰ εἶχε κατόπιν
 συνέπειας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐσχετίζοντο καὶ μὲ τὸ τζάκι
 τῆς δούλας.
 Διὰ τοῦτο, ἦτο ἀνησυχος ἢ καυμένη, ἔτρεχε δεξιὰ
 καὶ ἀριστερὰ ἐκεῖνο τὸ βράδυ τῆς πυρκαϊᾶς, ὃ δὲ Μα-
 νώλης «μὲ τὸ κράνος βαρὺ στὸ σκοτιάδι» ἐνῶ εἶχε ἀναβῆ
 εἰς τὴν οἰκητὴν καὶ ἐτρομπάρειε διὰ μέσου τῆς καμινά-
 δας, δὲν εἶχε κανένα προαίσθημα, ὅτι ἡ πυρκαϊὰ θὰ ἔ-
 σβυνε ἀπ' ἐκεῖ, καὶ θὰ ἦναπιε ἄλλου.
 Στὴν καρδιά τῆς.
 Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ Μανώλης, ἀλλαγμένος,
 καὶ φρεσκοξυρισμένος, ἐκτίπησεν τὸ κουνδοῦνι.
 Ἡ Νότα κατέβηκε νὰ τοῦ ἀνοίξῃ.
 Ὅταν τὸν εἶδε ἔξαφνα, δὲν τὸν ἐγνώρισε.
 — Τὶ ἀγαπᾶτε ; τοῦ λέγει.
 — Μὲ... μὲ... μὲ ἔστειλε ὁ κ. Ἀξωματικός νὰ ρω-
 τήσω τὴν κυρία ἂν... ἂν... δηλαδῆς, ποῦ λέτε, ἂν δὲν
 ὑπάρχει πειὰ κίνδυνος.
 — Ἄ, καλὲ εἰσαστε οἷς, ποῦ ἐσβόσατε χθὲς τὴ
 φωτιά ;
 Ὁ Μανώλης ἐστέναζε περιλύπως.
 — Γιατὶ ἀναστενάξατε ; μήπως ἰάχα κ' ἐκαή-
 κατε ;
 Ὁ Μανώλης ἐστέναζε πάλιν, ἐκίνησε τὴν κεφα-
 λὴν, καὶ ἀτήνησεν ἀφηρημένος.
 — Ἐγὼ ;... ναί... ἐκάηκα.
 Ἡ Νότα δὲν ἦτο κοντὸ κορτίο καὶ γιατὸ
 ἐμειδίασε.
 *
 *
 Μετὰ πέντε ἡμέρας ὁ Μανώλης ἐπηδῶσε ἀπὸ τὸ
 παράθυρο τῆς κουζίνας μετὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν
 ἀγκαλιὰ τῆς Νότας.
 Ὁμίλησαν ἐπὶ μίαν ὥραν ἀκαταπαύστως. Τὰ
 εἶπαν ὅλα. Ἀλλὰ Μανώλης ἦτο μεθυσμένος φρικτὰ.
 — Οὐφ !... Καυμένη, τοῦ λέγει ἡ Νότα. Μὰ εἶτοι
 θὰ πίνης ; Ἐμένα δὲν μ' ἀρέσει νὰ βρωμοῦν οἱ ἄνδρες
 κρασί... Ὁ κύριος δὲν μωρίζει, καθόλου.

Καὶ διὰ νὰ προλάβῃ πᾶσαν ὑποψίαν ἔσπευσε νὰ
 προοδέσῃ:
 — Ἡ κυρία δὲν ἤκουσα ποτὲ νὰ τοῦ κάμη πα-
 ράπονα.
 — Μὰ ξέρεις, Νότα μου... Πρώτη βραδύα βλέ-
 πεις... Μοῦ φαινότατε πῶς δὲν θὰ εἶχα τὸ κουράγιο
 νὰ σ' ἀντικρύσω... καὶ τὸ τράβηξα λίγο..
 Αἴφνης ὁμοῦς ἡ δικαιολογία ἐκείνη διεκόπη ἐν τῷ
 μέσῳ.
 Ἐκτύπη τὸ κουνδοῦνι τῆς ἐξώπορτας.
 — Ὁ κύριος ἔρχεται ! Ἀνέκραξε περὶτρομος
 ἡ Νότα. Τώρα τί νὰ σὲ κάμω ;
 — ὦ, διάσολε ! καὶ τώρα ;
 — Ἐεύρω κ' ἐγώ ; καὶ συνειθίζει ξέρεις διὰν ἔρ-
 χεται, νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ σπῆτι.
 — Νὰ πηθῆσω ἀπὸ τὸ παράθυρο ;
 — Ἄ μπᾶ ! ἀδύνατον ! Ἐλα δὴ γρήγορα.
 Εἰς τὸ δωμάτιον ὑπάρχει μία μπανιέρα κλεισμένη
 μέσα σὲ μιὰ κασοέλαν μὲ πῶμα...
 — Ἐμπα ἐδῶ γρήγορα...
 Ὁ Μανώλης ἐπέκρυπεν εἰς τὴν εἰμαρμένην του κα
 εἰσηλθε...
 Ἡ Νότα ἔτρεξε καὶ ἦνοιξε, μετὰ τινα δὲ λεπτά
 ὁ Μανώλης ἤρχισε ν' ἀκούῃ ὀμίλιας εἰς τὸ δωμά-
 τίων τῆς.
 Ἦτι ὁ ἀφεντικός.
 Ἄλλὰ τί ἐλέγετο, δὲν ἤκουε.
 Ἦσανάετο μόνον ὅτι τὸ πῶμα τῆς μπανιέρας
 διεμαρτύρετο καὶ ἐστέναζε.
 *
 *
 Ἡμίσεια ὥρα παρήλθε... τρεῖς τέταρτα.
 Τέλος ἐπεκράτησε ἡσυχία, καὶ ἡ Νότα ἦνοιξε τὸ
 πῶμα.
 Ὁ Μανώλης ἐξῆλθε παραζαλισμένος.
 — Οὐφ ! Ἐσκασα μωρὲ ἀδελφέ !... Κατά-
 λαβες ποῦ μὲ παρακράτηδες ἐδῶ μέσα ;
 — Μὰ τί νὰ σοῦ κάμω καυμένη, ἀφοῦ ἦσουν
 σταφίδα... στὸ μεθύσι... Μποροῦσα νὰ σ' ἀφήσω
 νὰ φύγης...
 Ὁ Μανώλης ἔσπευσε στὸ παράθυρον καὶ ἐπή-
 δησεν στὸ δρόμο, καὶ ἀναπνέων θορυβωδῶς :
 — Ἀφοῦ εἶμαι σταφίδα, κυρὰ Νότα, ἔχε ρεῖα
 καὶ δὲν μὲ ξαναβλέπεις.
 — Γιατί ; Σοῦ κακοφάνηκε, Μανώλη μου ;
 — Ἄμ' εἶνε νὰ μὴ μοῦ κακοφανεῖ ἀδελφέ ;
 Ἐσένα καθὼς κατάλαβα δὲν σοῦ ἀρέσει καθόλου
 τὸ **ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ**...
 Ὁ Ἄριστερός
 Ψάγτης

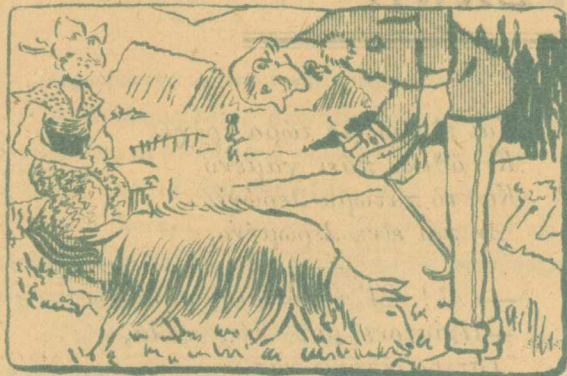
ἜΡΩΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Εἰς τὸ σπῆτι μου προχθὲς
 Μία ροστιμοῦλα κόρη
 Ἦθελε ζωγραφικὴ
 Νὰ τὴν μάθω μὲ τὸ ζόρι.
 — «Εἶναι δύσκολο, τῆς εἶπα,
 θέλει θέλησι καὶ χρόνο.»
 Καὶ μοῦ λέγει ἡ κοπέλλα
 Μὲ παράπορο καὶ πόνο :
 — «Ἐχω ἔρωτα στὴν Τέχνην
 Γιὰ ζωγραφικὴ πεθαίνω.
 Ἄχ ! ἄς κάνουμε ἀρχὴ
 Καὶ σιγὰ σιγὰ μαθαίνω.»
 Ποιὸς θὰ δυνήθῃ ποτὲ
 Σὲ μιὰ κόρη π' ἀπαιτεῖ
 Νὰ χαλάσῃ τὸ χατήρι
 Σ' ὅ,τι πρᾶγμα τοῦ ζητεῖ ;
 Δι' αὐτὸ κί ἐγὼ ἀμέσως
 Στὸν ἀκριβάρτα πηγαίνω,
 Ἡ κοπέλλα ἀφοῦ θέλει,
 Ἦρχισα νὰ τὴν μαθαίνω.
 — «Τὸν χρωστήρα πάρε πρώτα
 Κι' ἀφοῦ μάθης νὰ τὸν πιάνης
 Πινελιές ἐδῶ ἐπάνω
 Εἰς τὸ ὕφασμα θὰ κάνης.»
 Τὸν χρωστήρα πέρν' ἡ κόρη
 Μ' ἀπὸ πινελιές δὲν ξέρει,
 Κάνει μία, κί' ὁ χρωστήρας
 Τῆς ξεφεύρει ἀπ' τὸ χέρι.
 — «Νὰ τότε βαστῆς καλὰ,
 Κί' ἐλαφρὰ νὰ τὸν κουνῆς
 ἀπὸ ἄνω πρὸς τὰ κάτω.
 — Ἐλαφρὰ!... μὴν τὸ ξεχνᾶς.»
 Κί' αὐτὴ σύρει τῆς γραμμὲς
 Ὅλο σκέρτσου, κί' ὄλο ράξι,
 — Μὰ.. γιὰ στάσον μιὰ στιγμὴ
 Τ' εἶν' αὐτὸ ποῦ χᾶμω στάσει ;
 — Ἄχ ! τί ἔκανες... Τί κάνεις...
 Ἄχ ! κοπέλλα μου τρελλή,
 Τὸν χρωστήρα εἰς τὸ χρῶμα
 Τὸν ἐβούτηξες πολὺ.

Καὶ τὸ χρῶμα τώρα τρέχει
 Κί' ἄδικα πάει χαμένο
 Καὶ τὸ πάτωμα λερώνει
 Ἄν καὶ εἶνε λερωμένο.
 — «Αἰ ! Μ' ἐσκότισες, μοῦ λέει.
 — Πράστονε, μοῦ λές, καλὰ,
 Ὅστερα ἐπάνω κάτω
 Κούνα τον μὰ ἀπαλά !
 — Ἐπειτα χᾶμω πῶς χύνει
 Ὁ χρωστήρας σου τὸ χρῶμα ;...
 Ἀρχίσεις βλέπω τῆς γκρίνιας
 Πρὶν ἀρχίσουμε ἀκόμα.
 — «Κί' ἂν δὲν θέλης νὰ μοῦ κάνης
 Τὸ χατήρι, νὰ μοῦ πῆς ;
 Δὲν γελῶνε μιὰ κοπέλλα
 Εἶνε, κύριε, ντροπῆς !...
 Τίνος ἡ καρδιά βαστᾶ
 Μία κόρη ζητιμιμένη
 Ποῦχει ἐμμορφιά καὶ χάρη
 Νὰ τὴν βλέπῃ θυμωμένη ;
 — Ἄχ ! μικρὴ μου, μὴ θυμῶνεις.
 Ὅ,τι θέλεις θὰ γερῇ.
 Μὰ, σιγὰ σιγὰ θὰ μάθης.
 Ἐχε λίγ' ὑπομονή.
 Ὅταν μάθης τὸ πινέλο
 Καὶ τὰ χρώματα νὰ κάνης
 Ἐύκολα πολὺ τὰ ἄλλα
 Μὲ τὸ χρόνο τὰ μαθαίνεις.
 »Στοὺς ἐννῆα μῆνες ἐπάνω
 Θὰ μπορέσης—γιὰ στοχάσου
 Ὅμοιώματα νὰ βάνης
 Ἰδικά μου καὶ δικά σου.
 Ὅπου θᾶνε μία τρέλλα
 Κάτι ζωγραφίς—παιδάκια
 Ἢ ἂν τοὺς βάλομε γτερὰ
 Θᾶν σωστὰ ἀγγελουδάκια.
 Καὶ αὐτὴ ἀπ' τὴ χαρὰ τῆς
 Πέφτει μὲς στὴν ἀγκαλιὰ μου
 Καὶ ἐγὼ... Αἰ, τί νὰ κάνω
 Τὴν φορτῶνω μὲ φιλιὰ μου...
 Γιάννης Μάγκας

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

(Έργον εις εικόνες 6, καὶ πράξεις ἀπελοφους).

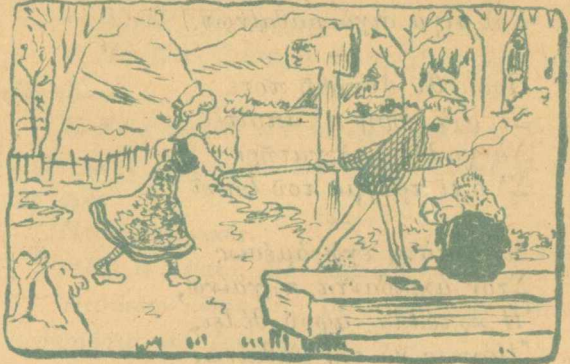
1. Ὁ ἕλιος ἰσοοίλου... ἦτανε βράδυ βράδυ
Ποῦ ἡ Μαριώ ἠγαθέραι τὸ Νίκο σὺν λαϊάδι

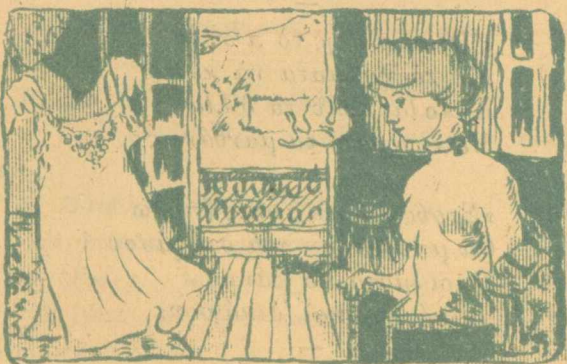
2. Τι κἀθίσαι μὲ πρόβατα γλυκεῖά μου
[ρομμάτα]
Ἔλα μαζί μου νὰ περῆς χροσὴ ζωὴ καὶ
[νεύματα...]

3. Ἐδέχθητε τὴν πρότασι καὶ ἡ ἰραοτὴ τῆς
[κάνει]
καὶ ἀμέσως ἐπέστρεψεν τὸν Κάβρα τὸν ἰσπανὴ

4. Τὰ συμφωνήσανε λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἰδέα
[ἔβρα]
τραβῆ τὴν ὄμορφη Μαριώ ἀπ' τὸ χωριὸ στὴ
[χώρα]

5. Πῆγε σὺν οὐμῷ... γόδομα αὐτὴ κοινὰ στὴ
[σόμπα]
καὶ ἐκείνος τῆς προσέφερε τὴ νυχιμαὶ τῆς σόμπα

6. Καὶ ὅποτε... Γιὰ νὰ μὴν οἶσ πῶ καὶ ἄλλο
[μεγαλειτέρα]
ἐκάρθον αὐτοὶ καλὰ... καὶ ἐμεις πολὺ καλ-
[λίτερα]

Ὁ Πετεινός.

(Χειραφετημένα μαθήματα).
— Κοιτάξατε μὰ σερὶ.. Πρέπει πρῶτα νὰ πιάσετε καλὰ τὴν στέκα, νὰ τὴν σηκώσετε
καὶ ἔπειτα μπορείτε νὰ χόμετε καλὴ καραμπόλα...

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. . 5
»	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» . 3
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΤΗΣΙΑ	Φρ. . 6
»	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» . 3

ΦΛΕΡΤ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

12 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 12

ΣΑΤΤΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Το Διαγωνισματάκι Μας

Ποιά έχει εις τας 'Αθήνας

το πρώτον ρεκόρ εις το κόρτε ;

Αι λύσεις είνε δεκταί μέχρι της 31 Ιανουαρίου. Επιτροπή από τους ενδοξοτέρους κοριτάκηδες των 'Αθηνών, ών τα όνόματα θα αναγγείλωμεν, θα συνέλθη υπό την προεδρείαν του κ. Πετεινού και θα αποφασίση επί των λύσεων.

Το «Φλέρτ» είνε υποχρεωμένον να δημοσιεύση την εικόνα της (cliehe), διά τουτο την φωτογραφίαν της πάση δυνάμει και παντι μέσφ θα επιδιώξη να επιτύχη.

Θά δημοσιευθῆ το όνομά της και πάσα σχετική περί αυτης λεπτομέρεια.

Έμπρός λοιπόν. . .

Ο λύτης θά λάβη βραβείον 15 χρυσά φράγκα και μίαν ετησίαν συνδρομήν του «Φλέρτ».

ΣΟΝΝΕΤΤΟ

Για κείνον γέρνει άπαλά κ' άπλώνεται με χάρη
μά σαν έγω σου ζήτησα ν' άστειευθώμε λίγο
Δέν πρόφθασα να φύγω
γιατ' έβαλες και μουδωσαν αλύπητο στυλιάρη

Σ' ΕΝΑ ΔΙΑΚΟ

Μου λέν πώς άγίότατος τυγγάνεις, φίλε διάχο,
Μά δέν μου λές τί γύρευες και με πολιτικά
Σένα σου σπητι πλαγινο που έχει δουλικά ;
Μη προσπαθούσες τάχατε, να φτιάσης κάνα
(δράχο.
ENFANT GATE

ΣΕ ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

Λοιπόν το άπεράσιες,
το σκέφθηρες καλά
να γίνης τόσο νέα
χυρά μου καλογρατά ;

Τότε κι' έγω καλόγηρος
για χάρη σου θα γίνω
ναρχωμαι 'ετο κελί σου
Νά σ' εύλογώ να μ' εύλογās
φιλάκια να σου δίνω
κι' ό,τι ζητάει η ψυχή σου !

Ο Σπαρταριστός

Αλληλογραφία ΤΟΥ ΦΛΕΡΤ

ΑΘΗΝΑΙ

= Εΐδατε πολύ καλά ότι είχατε λάθος εις την λύσιν του Διαγωνισματός μου Έσπερε. Σās εύχομαι να επιτύχετε εις το νέον Διαγωνισμά μου. .

= Είσαι πολύ καλός φίλος Τάκινθε και σε εύχαριστώ. Τα ποιήματά σου άριστα και τα διά το «Πεταχτό» όλα έδημοσιεύθησαν. Να περιμένω την εικόνα ;

= Την μυρωμένη επιστολήν σας με χαράν μου έλαβον Λάτρις του «Φλέρτ». Το διά το «Πεταχτό», εδημοσιεύθη, άλλ' έχω πολλά παράπονα έναντίον σας.

= Φοβερός πολυλογάς είσαι Ρωμούνε. Τα ποιήματά σου πολύ καλά.

= Διατί να άργήσετε εις την άποστολήν της επιστολής σας κ. Στεφ. Ε. Το διήγημά σας καιτοι πολύ καλόν, δέν είνε της εποχής, ένφ εάν το έστέλατε πρό 10 ήμερών θα ήτο très-moderne. Άναμένω λοιπόν άλλο.

= Γράφεις ωραία ποιήματα Camin. Μά δέν μπορώ να έννοήσω γιατί έκείνο που μου στέλλεις έχει πολλήν δόσιν πικρίας. Έκφεύγει πολύ από το σατυρικόν πνεύμα. Μά είνε όμως άριστούργημα εις το είδος του και γι' αυτό θα το δημοσιεύσω.

= Είμαι εύγνώμων διά τα ωραία κάρτ-ποστάλ που μου έστείλατε Γνωστέ Άγνωστε. Τās επί πολυτελους χάρτου Parsiminé επιστολάς σας άμφοτέρας έλαβον. Γιατί δέν έρχεσθε να σās γνωρίσω; Η παράκλησίς σας εξετελέσθη. Το διήγημα αληθώς ωραίον άλλα. . .

= Έλαβον την επιστολήν σου και έκαμα ό,τι μου γράφεις κ. Σπέντζε.

= Θά είσαι φαίνεται λεβεντόπαιδο κ. Άγιωπαντελεμονίτη, και δι' αυτό με χαράν μου εξετελέσα την παράκλησίν σου. Δέν μπορώ παρά να την κτυπήσω την μαμζέλ Άμαλίαν άφοϋ μου γράφεις :

«Φλέρτ» ωραίον σε γνωρίζω
πύχεις μύτη μακρυνά
και την πέννα άτσαλένια
και χτυπάς την κάθε μιά.
Μά κτύπησε και την δική μου
την μικρή την μωδιστρούλα
που μου σήκωσ' το κεφάλι
και δέν κάθεται καλά. . .

Σε βεβαιώ όμως αγαπητέ ότι κανει; συντάκτης μου δέν την γνωρίζει.

= Έλαβον την επιστολήν σου Ευελπίδη και με χαράν μου εξετελέσα την παράκλησίν σου.

= Η επιστολή σου δέν δικαιολογεί το ψευδώνυμόν σου Άναποδιάρη. Τα ποιήματά σου άριστα

ιδίως τό :

Συ «Φλέρτ» που σκανδάλισης
το γένος των θηλέων,
των σεμνοτύφων τās όρδās
γένος των Φαρσιάων. . .

Γράφε μου ό,τι θέλεις αγαπητέ.

= Και την ιδιικήν σου επιστολήν έλαβον Πολύκαρπε και με χαράν εξετελέσα την παράκλησίν σου.

= Έχεις μεγάλην καρδίαν άνταξίαν του όνόματός Σου—μεταφορικώς και κυριολεκτικώς—Άρχίδαμε. Καθώς βλέπεις δέν ύστερώ εις την πρόδον διόλου. Πώς σου φαίνεται η λιθογραφία του φύλλου μου; Τα ποιήματά σου ωραία ως πάντοτε.

= Ευχαριστώ πολύ Μαναβάκι της Άγοράς. Βεβαίως, τέτοια αισθήματα από σένα έπείριμενα. Την παράκλησίν σου κατά γράμμα εξετελέσα.

= Η επιθυμία σου εξετελέσθη Λατρεντά του «Φλέρτ», και είσαι εύχαριστημένος υποθέτω.

= Πολύ έξυπνο το ποιημά σας κ. Άστρονόμε. Έάν εξκολουθείτε έτσι η και καλλίτερα, βεβαίως θα σας χε ι ρ ο τ ο ν ή σ ω συνεργάτην μου.

= Ευχαριστώ διά τās υπέρ έμου κρίσεις σας κ. Δοντιά. Το ποιημά σας καλόν, αλλά να σās πω την αλήθειαν δέν έχετε πάρη άκόμη τον άέρα της σατυρικής πέννας.

= Δέν έχεις το θεό σου Νίκο Ξεψυχισμένε. Είται τελείως έξω φρενών.

= Έλαβον την επιστολήν σου κ. Savatiané. Ευχαριστώ πολύ διά τās υπέρ έμου κρίσεις σου. Το ποιημά σου ιδίως με κολακεύει :

Εύγε, εύγε Πετεινέ
Συ του «Φλέρτ» αλληλογράφε
κ' όλων των κοριτσών
ποθητέ εύθυμογράφε. . .

Τί να κάνω φιλαράκο. . . το κατά δύναμις ! . .

= Έλαβον την επιστολήν σου Τακτικέ μου Άναγνώστα. Το ποιημά σου καλόν, άλλ' όχι και άριστον. Νομίζω ότι μπορείς να γράψης καλλίτερα.

= Καλά Σάτυρε η παράκλησίς σου εξετελέσθη.

= Καλημέρα Σολδόβ-Συναϊγήρα. Τί γίνεσαι βρέ παιδί ; Δέν παραλείπεις από του να με έπαινής πάντοτε :

Όπως σκορποϋν την μυρωδιά
του Μάη τα λουλούδια
έτσι σκορπῃ και την χαρά
το «Φλέρτ» με τα τραγούδια.

Σε εύχαριστώ αγαπητέ φίλε.
= Έλαβον την επιστολήν σου κ. Τακουνά και με χαράν εξετελέσα την παράκλησίν σου.

= Μου είσαι πολύ αγαπητός καλέ μου Καραμπίνα και αι έρωτήσεις που μου κάμνεις έξυπνότατες.

= Την κομψήν και très art-nouveau επιστολήν σας έλαβον γλυκεία Άγγάμπελη. Ευχαριστώ πολύ διά την μεγάλην καλωσύνην σας και διά τās εύγενείς υπέρ έμου κρίσεις σας. Έκείνος αληθώς αυτός είνε, παιδί καλό και δλόγλυκο, μά είπέτε μου αλήθεια, άφοϋ γι' αυτόν ενδιαφέρεσθε διατι προσφωνείτε έμέφιλητατόν σας ; Είπέτε μου και ένα άλλο. Αί φίλοι σας αγοράζουν το φύλλον μου η το δανείζονται άναμεταξύ των ;

= Σταματώ επίτηδες διά σε το πιεστήριόν μου

πλουγάπητε Ά. Τέλη. Το γράμμα σου αυτήν την στιγμήν. πολύ άργά δηλαδή, το έλαβα.

= Ένα μου έστειλες αγαπητόν Στραβόξυλο. Ένα, αλλά λέοντα. Έκείνο που μου γράφεις το βλέπεις εις το «Πεταχτό».

= Πολύ έξυπνη η επιστολή σου φίλτατε Σκοτεινέ. Είς το προσεχές θα δημοσιεύσω μερικά εξ εκείνων που μου στέλλεις.

ΕΙΡΑΙΕΥΣ

= Με αγαπῃς φαίνεται με την καρδιά σου καλό μου enfant-Gaté Ευχαριστώ πολύ διά την μεγάλην σου καλωσύνην, ουδεμίαν δέ φροντίδα σου αναθέτω, εϊμή να φροντίζης περι της διαδόσεως του φύλλου μου. Πρό παντός φρόντισε αγαπητό μου παιδί να καταργήσης το δάνεισμα του φύλλου μου και να γενικεύσης το άγόρασμα. Τα ποιήματά σου άριστα, είνε περιττόν να σου το είπω. Προτιμώ ιδίως τās έχοντα το προχθεσινó styl της «Δασκάλας» και του «Διάκου».

= Έχει καλώς Τακτικέ μου Συνδρομητά. Η παράκλησίς σου εξετελέσθη και είται εύχαριστημένος υποθέτω.

= Άκουσε αγαπητόν μου Άγαλμα. Ουδεμίαν πληρωμήν δέχομαι διά τās εις το φύλλον μου δημοσιεύσεις ποιημάτων προσωπικών η άλλων καταχωρίσεων εις το «Πεταχτό Φλέρτ». Πολλοί μου προσεφέρθησαν, άλλα αυτά τα τερτίπια έν τα θεωρεί τίμια ό Πετεινός μου και δέν τα μεταχειρίζεται. Το ξεύρεις αγαπητέ μου, ότι οι Πετεινοί είνε τα τιμιώτερα πτηνά και τās ειλκρινέστερα ; Λοιπόν φίλτιχτον είμαι πάντοτε εις τās Διαταγās σου, άλλα χωρίς καμμίαν άμοιβήν. Έάν όμως σου περισσεύουν λεπτά, πάρε τότε κανένα μπαγατίτικο καρβέλι και δόστο σε κανένα σεμνότυφο για να μη φωνάζη.

= Η παράκλησίς σου εξετελέσθη Κακοναθεραμμένε, και έκείνα τās βλέπεις εις το «Πεταχτό Φλέρτ».

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

= Έλαβον την επιστολήν σας Άγαμέμων (Λευκάς) και με χαράν μου εξετελέσα την παράκλησίν σας

= Ευχαριστώ εξετελέσα την παράκλησίν σας κ. Ά. Άμφισσεϋ (Άμφισσαν). Να στέλλετε ό,τι θέλετε. Πολύ εύχαριστος θα τās δέχομαι. Σās παρακαλώ πολύ να φροντίσετε υπέρ της εύρύσεως του κύλου των άγοραστών του φύλλου μου.

= Ταχυδρομικώς σου άποστέλλω το φύλλον που ζητεί; Άνθος της Άνατολής (Ζάκυνθον). Ποιός ήγόρασε αυτόϋ όλα τās φύλλα μου; Ο λαμπρός φίλος μου, ό Γιάννης Μάγκας του άπαντῃ σήμεραν.

Τους στίχους σου τους έλαβα και έκανα σαλάτα
Μά όταν τους σεβήρησε
η Μούσα μου στα πιάτα
και ήρχισα με όρεξι
πολλή να σαλατίζω. . .

Μη λησμονείς αγαπητέ μου ότι του έγραψες να κάμη τους στίχους σου σαλάτα.

ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

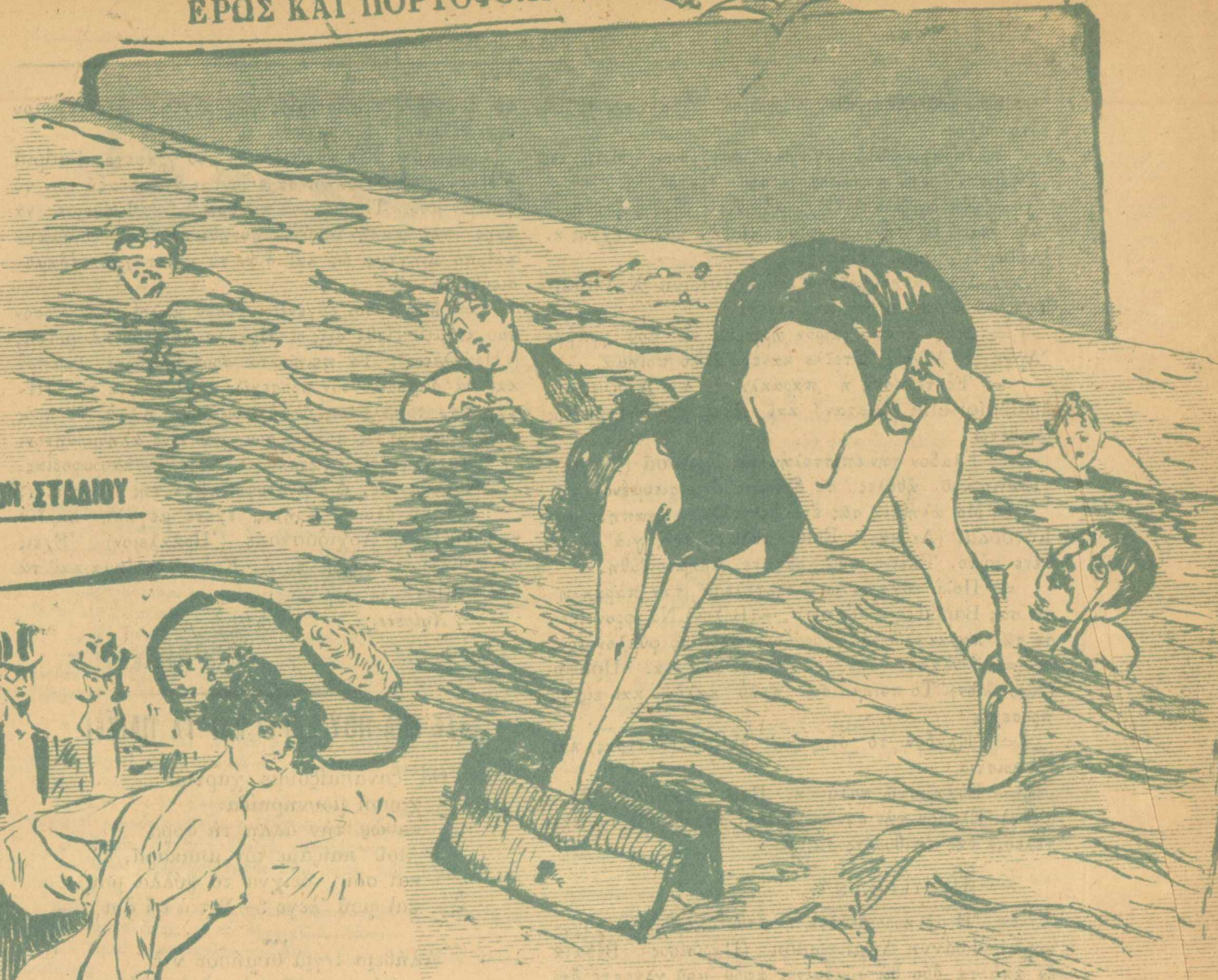
— Μὰ πόριε...Τι σὰς κατέβηκε καὶ μὲ κἀντὸς εἶσαι ;
 — Τὸ τραντίοτ... Τὸ τραντίοτ ποτέ,λλὰ μου, μοῦ ἀρέβηκε.... ὁ αἰσέρος σὲ κερῆ λ.

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ

ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ

— Καλοὶ εἶνε κι' οἱ τρεῖς. Μὰ προτιμῶ τὸν με-
 εαίον... ἵνε λακτότερος καὶ μακρότερος.

Παναγία μου! Βουτιά ἀλύπητη...

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Ἐπ' αὐτοφώρῳ...

Εάν μου επέτρεπεν ο χώρος όλόκληρον θά τώ έδημοσίευα.

= Είσαι και λαγωνικό συγχρόνως Μπήχτην (Σπάρτην). Τήν παράκλησίν σου εξέτελεσα.

= Καθώς βλέπω όχι μόνον εις τόν χρωστήρα, αλλά και εις τήν γραφίδα είσθε καλλιτέχνης κ. Αρβανιτόπουλε (Πάτρας).

= Διατί άνησυχείτε κ. Βλαχαντώνη (Χαλκίδα); Τώ φύλλον μου θά τώ λυμβάνετε.

= Διατί τόσον καιρόν ήργησαε να μου γράψης Άργε; (*Άργος). Στείλε κανέν άλλο ποίημα.

= Έξετελέσθη ή παράκλησις σου Amour de Mademoiselle (*Άρταν) και είσαι ευχαριστημένος ύποθώτω.

= Έλαβον τήν επιστολήν σας Πρασοά (*Άργος). Έκείνο πού ήθελες το βλέπεις δημοσιευμένον.

= Μά αλήθεια σας έχω ξετρελλάνη αγαπητέ μου Κόνσοζα; (Λευκάς). Είσατε πολύ ευγενής για να τώ λέτε αυτό. Έκείνο πού γράφετε έδημοσιεύθη.

= Πολύ ευχαριστώ εξέτελεσα τήν παράκλησίν σας Βαρβάτε—πό-πό...—(Βόλον).Νά φροντίσετε σας παρακαλώ να αγοράζουν όλοι τώ φύλλον μου.

= Έλαβον τήν επιστολήν σου κ. Πράφη (Ναύπλιον). Τώ ποίημά σου πολύ καλόν και εις τώ προσεχές.

= Έλαβον τώ διήγημα Μάριε (Πάτρας) και ευχαριστώ.

= Ευχαριστώ πολύ κ. Βασ. Γκούμα (Φέρσαλα). Έλαβον τήν συνδρομήν και σπεύδω εις τήν έκτελεσιν τής έπιθυμίας σας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Η μέ κοροϊδεύετε ή είσθε ύπερβολικά ευγενής κ. Ιωάννη Δημητριάδη (Παρίσιους). Βέβαια έν από τά δύο θά συμβαίνει άφοϋ μου γράφετε ότι τώ φύλλον μου έμιλλάται και πολλάκις υπερέχει μερικά Παρισινά... Δεν τώ πιστεύω ποτέ, αγαπητότατε φίλε. Αισθάνομαι όμως χροάν άνεκλάητον, πού βλέπω ότι τώ φύλλον μου έφθασε εις τήν μεγάλην πόλιν τού Συρμού, τής Μόδας και τού Καλού Κόσμου. Πώς περνάτε αύτου; Σάν στό Παρίσι άναμφιβόλως. Πόσον είσατε εύτυχεις όλοι σας. Δεχθήτε σας παρακαλώ τήν έκφρασιν τής βαθείας μου εύγνωμοσύνης και φιλήσατέ μου όλους τούς γνωστούς φίλους. *Αλήθεια πότε θά έλθετε εδώ; Ποιός τήν χάριν σας τότε... Δόκτωρ πανύψηλος και μέ ψηλό καπέλλο... Ν' άρχισω να φροντίζω από τώρα για καμμιά καλή προίκα;

= Πόσον σας είμαι εύνώμων, πόσον σας ευχαριστώ, αληθινέ μου Καλλιτέχνα κ. Τσαλίκη (Παρίσιους). Τώ αίσθημά μου, μέ πνίγει και μου σταματά τώ χέρι να σου γράψω τί αισθάνομαι. Σου λέγω μόνον: Ευχαριστώ. *Αγαπήε ως φαίνεται τήν Άθήνα μας, έν και τόσον μακράν αύτης ζής. Φίλησέ μου—άδελφικά όμως— τήν Loucise, και επέτρεψε να μη παύση τού να μέ αγαπήε. Σου στέλλω πλήρη σειράν όλων τών φύλλων μου.

= Ευχαριστώ Πυγμαλίων (Κρήτη). Παρομοίως χρόνια πολλά.

= Δεν έλαβον τώ «Μανήκι», αλλά μόνον τήν κάρτ-ποστάλ αγαπητέ Γιαμά (Κωνσταντινούπολιν). Πώς πηγαινει αύτου ή κυκλοφορία τού φύλλου μου; Σέ παρακαλώ φροντίζε να έχη τώ φύλλον μου όσα

τό δυνατόν περισσότερους αγοραστής. Στείλε μου ό,τι θέλεις.

= Αυτό είνε αλήθες πού μου γράφετε Γαβριά (*Ηράκλειον). Πολλοί δανείζονται άναμεταξύ των τώ φύλλον μου. Τι κακόν πράγμα!... Φρόντισε να άρως τήν κακήν αύτην συνήθειαν. Τά ποιήματα και τώ διήγημα ως και διά τώ «Πεταχτόν» έδημοσιεύθησαν.

= Μά τόσον ευγενείς, τόσον καλοί και τόσον τού κόσμου είσθε σεις οι Έρακλειώται, Ψηλορείτη; (*Ηράκλειον). Τά ποιήματά σου αγαπητέ, λαμπρά και θά δημοσιευθουν προσεχώς, και τώ διά τώ «Πεταχτόν», τώ βλέπεις δημοσιευμένον. Άλλά τώ πρός τούς σεμνοτύπους ποιημά σου, μου είνε αλησμόνητον.

Γιατί, γιατί, παρακαλώ, τόσας σταυροφορίας. Να κάμνετε, ό σεμνοτύποι, κατά τής Αληθείας;

= Σεις όλοι οι Κρήτες έχετε μεγάλη καρδιά καθώς βλέπω Αρχιδάσκαλε (*Ηράκλειον) Έχεις μέγα δικίον, και όμως... Και τώ ποίημα και τά άλλα άριστα.

= Χαιρέτε... *

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΖΕΙ

Θά Ξαναπαίζουμε χαρτιά χρυσή μουντηριδά καθώς τήν άλλην τή φορά 'πού παίζαμε τόν μπακαρά, και σου 'δειχνα τά φύλλα μου και μου 'λεγε:—Σ τ α ε ι δ α;—

Αλήθεια! για θυμήσου ντι. ποσάκις μου τήν έπαιζεε όταν έμοίραζεε εσύ, φύλλα, κοκώνα μου χρυσή και τά δικά μου κύτταζεε και μου 'κανεε τόν κουτεντέ;

Θυμάσαι τήν ίδια τή φορά πο ύτ σά κωσα 'σάν φάκα τώ χέρι σου, πού μου 'κλεβε τά φύλλα φανερά; 'Κείν' τή φορά μου έπιασεε από τά τρία φύλλα τώ μεγαλειότερο... χαρτί, γιατί 'ήταν' τώ έννηά σπαθί, και θά σε 'περναγα εγώ γιατί είχες εσύ μπάκα..

*Έλα λοιπόν να παίζουμε μα όχι έτσι πάλι, όπως τόν παίζεις πάντοτε φίλη, τόν μπακαρά. Γιατ' άν δώ τώ χέρι σου να κλέβη τά χαρτιά μου θά σοϋ τώ πιάσω για καλά και θά τόν φάεε τόν...μπάτσο σου

για να μη κλέβης άλλοτε.. | κυρά
'Αστρονόμος

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΑΘΗΝΑΙ

*. Λοιπόν Νίκο Ρ. αγαπήε τήν Μαρίκα πολύ; Τώ ξεύρω δεν είνε άνάγκη να μου τώ είπηε.

— Μά 'πες μου, αλήθεια λές ότι σ' αύτην θαβρήε: τόν Παράδεισο;

— Δεν τώ πιστεύω αγαπητέ. Έκτός άν σοϋ δώση τά ώραια και τόσον πεταχτά στήθη της.

*. Τι νεώτερα από τήν όδόν Βησσαρίωνος κ. Σταμ. φοιτητά τής Νομικής;

— Να ίδούμε θά είσαι και συ τόσον τυχερός όσον και ό προκάτοχός σου;

*. Αγαπητέ Μήσο Γ. κάμνεις θραϋσιν μανθάνω.

— Και, έτσι για να τά λέμε μεταξύ μας, αλήθεια έχεις αύξήσει τήν πελατεϊαν τού Βρεφοκομείου.

— Μπράβο σου φιλαράκο! διότι πάλι καλά άφοϋ δεν έχει βάλει εις ένεργειαν τήν παρ'ακ'έντ η σιν.

*. Τι έμαθα ώραια μου Άρσακείας Κατίνα Ξ;

— Έμαλώσατε με τόν αγαπητόν κ. Γεράσιμον; Τήν αίτιαν τήν έμαθα. Είνε για τώ Χρυσό σας, τήν Δίδα Πιπίτσαν.

*. Τώ παρακάμνετε άρνούθω καπέλλα μου Μαργαρίτα Φ.

— Παραδέχομαι τώ να φρονείτε ότι ό γάμος είνε επικλίνος άγών, αλλά και να τώ γράφετε εις κάρτ-ποστάλ δεν στέκει, νομίζω.

— Και όχι δι' άλλον λόγον κοπέλλα μου, αλλά ξεύρεισ αύτοι οι σεμνοτύποι είνε φοβερά στραβόζυλα.

*. Κυρία Εύτυχία δεν τά καταφέρνετε καλά.

— Όλος ό κόσμος έμαθε τάς μετά τού Έφεδρου σχέσεις σας.

*. Αγαπητό μου μαναβάκι, Κουμουνοδουρε, (Νέα Άγορά) τώ παρακάμνεις με τά δουλικά μανθάνω.

— Κάνε τήν εύκολία σου βλάμη μου... Μή σε μέλλει καθόλου.

*. Βρέ Χριστιανέ μου, σεις ή δύο άδελφές στήν όδόν Φιλελληνών, γιατί δεν κάθεσατε ήσυχα;

— Θά 'πώ τά κατορθώματά σας εις τόν χήρον.

*. Φίλτατε Θεοασάκη σε είδοποιώ ότι είσαι ό πεντηχοτός εις τήν όδόν Τσαμαδοϋ.

— Όστε λάβε τά μέτρα σου.

*. Και συ καλή μου δεσποινίς στήν όδόν Ήπποκράτους γιατί βγαίνεις ντεκοιτέ κάθε μέρα στό παράθυρο;

— Συλλογίσου τούς άνέναντί σου φοιτητάς.

— Αλήθεια είσαι άραβθωνιασμένη ή ψεύματα;

*. Πώς τά περνάς με τόν κύρ λοχία κυρία Μαριγώ (όδός ΜΖ.)

— Καλά άναμφιβόλως... Άλλά μανθάνω ότι και ή μαμζέλ θυγάτηρ σου έπαυσε πρό πολλού τού να έχη αύτην τήν ιδιότητα. Αλήθεια;

*. Και σεις δεσποινίς Κατίνα πώς περνάτε με τόν νέον έραστήν σας κ. Παναγιωτάκη.

— Καλά βέβαια. Καιρός του να έχη έρωμένας τού φίλου, άφοϋ άρκετά έχρημάτισε κι' αύτός εις τήν ύπηρεσίαν μερικών άρσενικών.

— Στάς δύο τά μεσάνυχτα έρχεται ό Έκείνος αι: τός τίσταρα... ψεύγει.
— Τι εύτυχησμένος θνητός...
* Λοιπόν Άμαλία φίλτατη τόν 113ον έραστήν, έμαθα, προσελάβετε.
— Μπράβο κοπέλλα μου. Εϋχομαι να τούς χιλιάσής.
* Τόμοθεσ τά νέα αγαπητέ μου Κίτσο;
— Αν δεν τάμαθεσ να σοϋ τά 'πώ εγώ.
— Η χήρα κατ' αύτάς είχε συνάχι και τής έστ α ζ ε πολύ ή μύτη.
— Ήτανε περριοδικό ή βλέπεισ. Μά τώρα είνε καλά φιλαράκο.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

*. Λοιπόν πώς πάνε οι έρωτές σας με τόν κ. Γαλ... καλή μου κοπέλλα εις τήν όδόν Βούλγαρη;

— Μά δεν προσέχετε πολύ φαίνεται. Διότι ένας δημοσιογράφος—άπό τούς σοβαρούς—σάς έμαθε.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

*. Και συ φίλτατε Κυριάκο Κ. (*Ιος) τί γίνεσαι;

— Πώς πάει τώ κόρτε με τήν κυρίαν Π;

— Ό Φασουλής μετετέθη, τώ γνωρίζεις;

— Πώς πάνε τά γλέντια; *Αχ, κατέργαρε!

*. Όραια μου Λούλα (Λευκάς) είσατε άκαρδή.

— Δεν λυπείσατε τόν άνέναντί σας τόν κ. Γ. Φ. Κοντεύει να τρελλαθή τώ παιδί.

*. Θραϋσιν λοιπόν φίλε κ. Παπ.. (Λαμίαν) κάμνετε στό καφεσαντάν.

— Με τήν Κόριννα χαλάτε κόσμον.

— Μπράβο σου αγαπητέ. Φίλησέ μου και τόν κ. Κοικ. τόν βοηθόν σου.

*. Και συ φίλτατε Θεοδωράκη Κ. (Σπάρτην) χονιρικόσ τάχεις ψήσει με τήν κυρά Παναγιώτα τήν παραμάσα.

— Κάθε βράδου λοιπόν στόν μπαζέ. Μωρέ συ φίλε μου είσαι πρώτης τάξεως δουλότηρας.

*. Γιατί μου λυπείσα κ. Κ. Μ. (*Άρταν) επί τής άχωρησει τής μαμζέλ Μς.

— Θά έλθη άναμφιβόλως γρήγορα, άλλως τε ή άλληογραφία σας δεν έπαυσε.

*. Και σεις φίλτατη Ε. Όρ. (*Άρταν) ήσυχάσατε όλίγον.

— Και πρό παντός μη ένοχλείτε τούς γυμνασιόπαίδις.

— Προχθές ό καυμένος ό Κ. Μ. τής 6' τάξεως παρ'όλιγον να άποβλήθη εξ αίτίας σας.

*. Πώς πάει ή Δραματική άπαγγελία ένδοξέ μοι έρασιτέχνα κ. Χ. Τ. και Τ. Β. (*Άρταν).

— Άλλά και ή καντάδες μανθάνω δεν πάνε πίσω καθε βράδου.

— Όλα καλά και άγια, μα πού κάνετε θόρυβον φοβερόν έρε παιδιά.

— Ησυχώτερα λοιπόν.

*. Για να σοϋ 'πώ κυρά Μιχαλίνα (*Άργος). Τώ έέρεις πού τώ παράκαμνεσ στήν κοσμοπολιά μαζί με τήν κήρην σου τήν κυρίαν Άντιγόνην;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

*. Για να σας 'πώ φίλτατοι Διδασκαλισται (Κρήτη). Πολύ στό κόρτε το ρίξατε μανθάνω.

— Εγώ χαιρώ. Μπράβο σας. Φαίνεται ότι δεν είσατε σωστοί δασκάλοι.
— Μά συ φίλτατε και μελαγχρονέε Ε. Β. έχεις καμμιά δεκαπενταριά.
— Κάμε νιαφι ντε, να περισσέψη και γι' άλλους.
* Κοκκινισκουφίτσα μου Β. (*Ηράκλειον), καλά έριζεις τά δικτυά σου στόν γιατρό.
— Μά πρόσεχε γιατί είνε λιγάκι υπερπαντάχος.
* Au revoir λοιπόν τήν προσεχή Πέμπτην.
Μέ χίλια φίλά.

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ

Το μόνον μαγαζί της μόδας - Αεροδύναμις - φρούτα ΚΑΛΩΣΣΑ

Οδηγία μόδας ή Παρισινή ή Αρνούβια Κομμώσεις ή το ΕΙΔΙΚΟΝ οδός Σταδίου έναντι Θεάτρου Τούχα

ΤΑ ΠΡΟΛΟΠΑ

ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ Ενετα υφαιότερα τα σφαιρότερα και τα εδυνότερα οδός Σταδίου 46 έναντι Εθνικού Τελεγραφείου

ΤΑ ΗΛΥΣΙΑ

Η υφαιότερα και η αριστοκρατική υφαιότερα μόδα των Αθηνών Ο περμιόμορμος Σύνθετος - Κρεμαρίδου - οδός Κυριασσίας

Το μόνον Εοματόριον της εποχής του καλοκαιριού - Ενετα ή

Πετρούβουζυ
Πραγία Οικονομίας

Οδηγία γυναικίμων της Παρισινής οίμου της Ανδρομάχης του υ.

Σάββα Βαρβιτσιώτου

οδός Αθηνών 97, 99 Κερατάρη ή του Ανδρόμαχου

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ του αριστοκρατικού κέντρου Αθηνών και κέντρου Η - οδός Γ' Σεπτεμβρίου 4

Ο ΜΟΝΟΣ Ακατά

γώνιστος ΣΥΘΟΣ

Ενετα του υ.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΦΙΣ

Καρεζιμα σφαιρο

Ζακόν, υφαιόμενος

και οδών του υ.

ΑΝΑΓΟΡΗΝ

ο ΣΥΘΟΣ οδός

Ο Κ. ΚΑΤΣΙΛΙΒΑΣ

Ουαρεματόριος

οδός της Ηλιακής οδού του

Τεχνολογίας Παρισινής

οδός Αθηνών 120

Επισκεψτε τον

κωμικό και εφευρητή

του οδών του υ.

οδός Αθηνών 120

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ

τα υφαιότερα - τα

υφαιότερα

ΓΑΝΤΙΑ

τα υφαιότερα Ganterie

Française

οδός Σταδίου και

Κορονοογράφου αρ. 1

ΕΡΧΟΣΑΒΙΟΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ

ΠΙΛΛΩΝ

Μιμ. Μάρτυ

οδός Ερμού

Στ. Αφέντη

ΜΕΓΑ ΠΙΛΟΠΡΩΜΟΝ

ΤΟ ΑΕΤΥ

Τ. Βασιλογιώργη

στ. οδός Σταδίου στ.

Καλλιόπης οδού υφαιόμενος

οδός Αθηνών

ΓΑΝΤΙΑ-ΓΑΝΤΙΑ

Εξ υφαιόμενων

Ganterie.

Γεννα Βιεννής

οδός Αθηνών 5. Δοκίμα

οδός Σταδίου έναντι

Αεολαίου.

ΚΑΤΣΕΣ & ΦΑΝΕΛ

Η ΕΥΛΟΗΕ ΨΑΝ

οδός υφαιόμενων

Μωρα - Μωρα

οδός ΚΑΣΤΑΛΙΑΝ

οδός ΠΑΤΗΣΙΩΝ

οδός Αθηνών

οδός Αθηνών

ΤΑ ΠΑ-ΚΑΙΜΑΚΙ

οδός ΒΟΥΤΥΡΟΥ ή της

Αθηνών ΚΛΙΝΕΤΑΝ

ΤΕΛΟΥ - οδός Στα

δίου υφαιόμενων

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ

και τα υφαιότερα

Συγκρίματα υφαιόμενων

ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

οδός Ερμού - Μπαμ

Επισκεψτε τον

οδός Αθηνών

οδός Αθηνών

οδός Αθηνών

οδός Αθηνών

οδός Αθηνών

ΚΑΠΕΛΛΑ

ΚΟΥΚΟΙ ΠΑΙΔΙΚΟΙ

ο υ. Βασιλείου

146 Αθηνών 146

οδός Αθηνών

οδός Αθηνών

οδός Αθηνών